



הכדורגל בישראל - יש רבים בעלי

לאהדתם לקבוצת כדורגל ישראלית

כדורגל מהליגה האנגלית. אלה הם:

האנגלים

היום זאת האופנה בכדורגל. מי שאין לו קבוצה אנגלית לא נחשב בכלל. תורמת לכך בהרבה תוכנית מישחק השבוע המסודרת מדי יום חמישי בטלוויזיה, המקרינה בדרך-כלל משחקים של קבוצות הליגה האנגלית העליונה. רבבות, הרות קים לתוכנית זאת מדי יום חמישי, למדו כבר להבדיל בין מנצ'סטר יונייטד למנצ'סטר סיטי, ולדעת שליברפול אינה מפורסמת רק בזכות החיפושיות. אלה עוקבים היום בלהיטות ובמתח אחרי משחקי הליגה האנגלית, קוראים שבועוני כדורגל בריטיים הנמכרים בארץ כמעט כמו בוייטצ'פל, ותולים תמונות של כוכבי כדורגל בריטיים מעל למיטותיהם.

איך מגיע אדם להיות "אוהד שרוף" של קבוצה אנגלית? כדי למצוא את התשובה לשאלה זו פנה העולם הזה אל כמה מהאוהדים הוותיקים והמפורסמים ביותר בישראל של קבוצות הליגה האנגליות, ואלה הם סיפוריהם:



"כל שנה אני נוסע לאנגליה. הם מזמינים אותי חודשיים לפני תחילת העונה ואני נמצא עם השחקנים במחנה האימונים שלהם. אני בקשרים קרובים מאד עם השחקנים במחנה האימונים שלהם. אני בקשרים קרובים מאד עם כל אחד מהם. בייחוד עם בילי ניקולסון, מנהל הקבוצה.



ממנו אני מקבל כל השנה דיווח ישיר במכתבים על מה שהתרחש במשחקים שלהם. ברור שלתוצאות המשחקים אני לא ממתין עד למכתב שלו. כל מוצאי שבת אני מחכה חסר סבלנות לשמוע ברדיו איך הם גמרו את משחק השבת שלהם.

צבי ליפקין, עורך-דין — הוולבס

בכלל אני חושב שקבוצת הכדורגל הזאת היא חגיגה לכל אוהד כדורגל. כל צופה יוכל למצוא בה את הטעם שלו ואת השחקן שלו.

"אהדה מעשית? נו, עושים את המכסימום שאפשר, לא מחמיצים אף משחק של הקבוצה בטלוויזיה."



"אני אוהד את הוולבס בגלל שאני עצמי הרגשתי כל החיים כמו זאב בודד ונלחם בשיניים. בעצם מה שהביא אותי אל הקבוצה הזאת זה השחקן הנהדר שלהם בילי רייז. ראיתי אותו משחק בפעם ראשונה לפני 6-7 שנים. זה שחקן המסמל בשבילי יותר מכל שאר הכדורגל. גלנים האנגלים את כושר הלחימה, המסירות לקבוצה, הכבוד והמשמעת העצמית.

מרדכי שפיגלר, כדורגלן נבחרת ישראל — ווסטהאם

"כל שבת אני ממחר הביתה מן המשחק. בו אני משחק עם מכבי נתניה וקולט את התוצאות של הליגה האנגלית. ישר מן הבריט. נדרתי נדר שאם הם יעלו לגמר-הגביע אני נוסע לאנגליה למישחק הגמר. אחרי שהם הפסידו בחצי-הגמר נגד טוטנ'ם סיטי לא ידעתי אם להצטרף או לשמוח על הכסף שחשכתי. מתכננים בשבילי עכשיו בארץ משחק

"אני אפשר שלא לאהוד את ווסטהאם יונייטד? שם משחקים שחקנים כמו בובי מור וג'ף הרסט. הייתי שם לפני שנה במשך חודש וקשרתי קשרי ידידות עם כל השחקנים וגם עם המנהל שלהם. רון גרינווד. בשבילי, כשחקן כדור רגל, זו היתה חוויה לא רגילה לראות את הביצועים שלהם. ניצלתי כל רגע פנוי שהיה לי כדי לראות אותם בפעולה.

הוקרה. כזה כמו שערך לג'ף הרסט. רון גרינווד, המנהל של ווסטהאם יונייטד, הר

דיע לי כבר שהשחקנים שלו יהיו מאושרים לבוא ולשחק במשחק הזה."



חגי קרן צבי, עיתונאי — ליברפול



שבוע ואני הפסדתי שילינג. מאז אותו שילינג התחלתי לשים לב לקבוצה. "כשהיא ירדה לליגה ב' הייתי כמה שנים באבל, ניחם אותי רק זה שגם שם היא היתה תמיד הכי טובה. ביל שנקלי, מאמן הקבוצה הפליט פעם אימרת פז: (המשך בעמוד 34)

"כמה שזה מוזר האהדה שלי לקבוצת ליברפול התחילה דווקא בהפסד כספי. זה היה איזה שנה שנתיים אחרי מלחמת העולם השנייה. התערבתי עם חבר, סתם ככה, שליברפול מנצחת את ארסנל במשחק בליגה האנגלית. לא שהיה לי משהו מיוחד לאחת והתנגדות גדולה לאחרת. זו היתה התערבות בשבילי הספורט. וקרה שליברפול הפסידה אותו